

Anneler Öpmeden Gider mi

– bulent--gund · 26 Ekim 2010

Ertelenmiş umutlarına ay ışığı düşüyor anne,

Anneler Öpmeden Gider mi!

Benim annem nakışında sevgi yumağı
Unutup ahvali bir de sen dem olsaydın
Kalbimdeki sevgi ülkesinin sunağı
Ya ben Veys Karani ya sen Meryem olsaydın.

Saklasan da ayan tanıdım seni hüzün
Kerkük türküsü gibi hüznüydü yüzün
Gülüşü gül anam, kıl seccadende düğün
Şeyda bir bakışı doyururdu gözünün.

Duaların muskamdı, ekmeğin ilacım
Filbahrilerin gölgesinde gülsün annem
Peygamber çiçeğinden muhabbet kulacım
Vefasız gözler hayalini öpsün annem.

Musikar kuşu muhale ninni okudu
Buselik makamında sundular şerbeti
Gönül ipliğimi bir sen bir o dokudu
Yitik ruhumun harcı, canımın gurbeti

Hangi uzak yıldız, gözlerin kadar mihenk
Gökyüzünden süreyya toplayalım anne Rüyalarında okuduğum sonsuz ahenk
Gülizarda dem ol, gül koklayalım anne

Zaman boynumuza dolamış kemendini
Kalktım yoksun, anneler öpmeden gider mi!
Sabrı yitirdim, gözlerimde çöz bendini
Baktım yoksun, anneler öpmeden gider mi!